

MSBS-5,56 już strzela

#Przemysł zbrojeniowy #Wojska lądowe 16 grudnia 2009

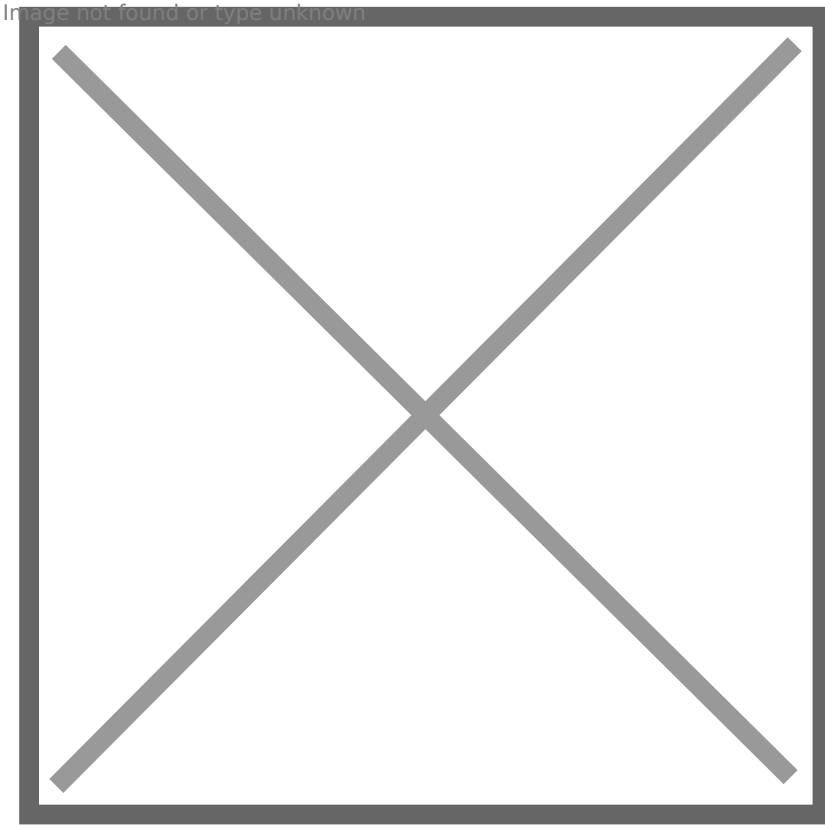
15 grudnia miała miejsce pierwsza publiczna prezentacja dwóch demonstratorów technologii karabinków podstawowych rozwijanych w ramach projektu MSBS-5,56.

Demonstrator technologii karabinka MSBS-5,56 w układzie bezkolbowym. Z nowej broni

Rozwijany przez Zakład Konstrukcji Specjalnych Instytutu Techniki Uzbrojenia Wydziału Mechatroniki Wojskowej Akademii Technicznej (WAT) wraz z Fabryką Broni Łucznik-Radom Modułowy System Broni Strzeleckiej kalibru 5,56 mm (MSBS-5,56) to - w założeniu twórców - bazująca na jednej komorze zamkowej rodzina uniwersalnych konstrukcji strzeleckich w układzie klasycznym i bezkolbowym. Modułowość polega w tym przypadku na możliwości dostosowania, przy wykorzystaniu gotowych elementów - modułów, broni do potrzeb wojska lub pojedynczego żołnierza. Głównym modułem jest komora zamkowa, do której dołączane są pozostałe - moduł komory spustowej (determinujący układ konstrukcyjny - klasyczny lub bezkolbowy), moduły luf różnej długości, moduł kolby, moduł suwadła z zamkiem i inne. Tego rodzaju rozwiązanie pozwala również na szybką modyfikację broni, aby mogła strzelać innymi rodzajami amunicji. Przez wymianę jedynie modułu lufy, modułu komory spustowej i samego zamka można, na przykład, uzyskać odmianę do naboju 7,62 mm x 39 czy 6,8 mm x 43. Choć na obecnym etapie rozwoju polskiej broni zakłada się jej zasilanie tylko amunicją pośrednią kalibru 5,56 mm x 45 NATO, to jednak w przyszłości nie jest wykluczone również pojawienie się wersji do innych nabojów.

Uniwersalność to możliwość zastosowania łatwowymiennych luf różnej długości, dzięki którym broń może pełnić na polu walki rolę subkarabinka (odmiana z najkrótszą lufą), karabinka podstawowego (w założeniach broń standardowa żołnierza) oraz karabinka maszynowego (wersja z najdłuższą, ciężką lufą). Wymiana lufy może być przeprowadzona w warunkach polowych, z wykorzystaniem kluczy imbusowych i zajmuje nie więcej, niż 2-3 minuty. Oznacza to, że nie trzeba, jak w konstrukcjach wcześniejszej generacji, wprowadzać odmiennych modeli z lufami różnej długości, ponosząc jednocześnie ryzyko, że czas i koszty poświęcone na ich opracowanie się nie zwrócą, a dana długość lufy okaże się nieodpowiednia do realiów konfliktu. W przypadku broni uniwersalnej wystarczy wymienić lufę, aby uzyskać konstrukcję dostosowaną do określonych wymagań. Ułatwia to również naprawy - poza lufami wszystkie części karabinków są dokładnie takie same.

Masa pustego karabinka w układzie klasycznym ma nie przekraczać 3,7 kg, zaś bezkolb

W 2007 Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego przyznało środki finansowe na rozpoczęcie trzyletniego (2007-2010) programu rozwojowego *Opracowanie, wykonanie oraz badania konstrukcyjno-technologiczne karabinków standardowych (podstawowych) modułowego system broni strzeleckiej kalibru 5,56 mm dla Sił Zbrojnych RP.* Kierownikiem rozpoczętego w grudniu 2007 projektu numer O R00 010 04 został

płk rez. dr inż. Ryszard Woźniak, zaś konstruktorami wiodącymi ppłk dr inż. Mirosław Zahor (ze strony WAT) i inż. Norbert Piechota (ze strony FB Radom; zastąpił on w 2008 pierwotnego konstruktora, mgr. inż. Krzysztofa Kozieła).

Efektom prac mają być w pełni przebadane dwa demonstratory technologiczne (w praktyce oznacza to w pełni funkcjonalne, strzelające modele broni) karabinków podstawowych w układzie klasycznym i bezkolbowym. Na tym etapie zakończy się, w grudniu 2010, obecny projekt rozwojowy. Dalszy rozwój konstrukcji zależy od szeregu czynników - z których najważniejsze to zainteresowanie Ministerstwa Obrony Narodowej nową bronią strzelecką, która ma zastąpić w armii karabinki wz. 96 Beryl i subkarabinki wz. 96 Mini Beryl. W zamyśle WAT i FB (jak również wspierającej wysiłki producenta Grupy Bumar), po zakończeniu projektu wojsko powinno wskazać preferowany układ konstrukcyjny do dalszego rozwoju, co umożliwi w ciągu trzech lat opracowanie całej rodziny broni (z różnymi długościami luf), a następnie około 2015 wdrożenie karabinków do produkcji i wprowadzenie do uzbrojenia Wojska Polskiego.

Twórcy MSBS-5,56, od lewej: ppłk dr inż. Mirosław Zahor (konstruktor wiodący ze strony

MSBS-5,56, niezależnie od układu konstrukcyjnego, jest konstrukcją samoczynno-samopowtrzałą, działającą na zasadzie odprowadzenia części gazów prochowych przez boczny otwór w lufie, wykorzystującą krótki ruch tłoka gazowego. Broń ma mechanizm uderzeniowy kurkowy, z kurkiem zakrytym, ryglowana jest przez obrót zamka z siedmioma występami ryglowymi. Wyrzucanie łusek, za pomocą wyrzutnika sprężynującego umieszczonego w zamku, odbywa się na wybraną przez użytkownika

stronę komory zamkowej (w komorze umieszczono dwa, symetryczne okna wyrzutowe łusek). Mechanizm spustowy pozwala na prowadzenie ognia pojedynczego (położenie P) i ciągłego (C). Broń można, podobnie, jak amerykański karabinek M16, zabezpieczyć (przesunąć skrzydełko przełącznika w położenie Z) jedynie z kurkiem napiętym, czyli po przeładowaniu. MSBS-5,56 zasilany jest z magazynków pudełkowych, wymiennych z magazynkami od M16.

Obecnie trwają procedury związane z uzyskaniem wzoru przemysłowego, jak również trzech patentów na wynalazki (na karabinek modułowy, mechanizm wymiany lufy oraz mechanizm zatrzasku magazynka), stąd też szczegółowe informacje dotyczące mechanizmów broni są niedostępne.

Porównanie gabarytów karabinka MSBS-5,56 B-01 z zmodernizowanym przez Fabrykę B

Warto również wiedzieć, że biorąc pod uwagę, iż dopiero w 2010 demonstratory będą poddawane wszechstronnym badaniom, to zarówno charakterystyki taktyczno-techniczne broni, jak również budowa ich zespołów i części mogą ulec znacznym zmianom. Prezentowany wygląd niekoniecznie musi być więc docelowy.

Zdjęcia: Grzegorz Franczyk i Remigiusz Wilk

Demonstrator technologii karabinka MSBS-5,56 w układzie bezkolbowym. Z nowej broni oddano już ponad pół tysiąca strzałów

Rozwijany przez Zakład Konstrukcji Specjalnych Instytutu Techniki Uzbrojenia Wydziału Mechatroniki Wojskowej Akademii Technicznej (WAT) wraz z Fabryką Broni Łucznicz-Radom Modułowy System Broni Strzeleckiej kalibru 5,56 mm (MSBS-5,56) to - w założeniu twórców - bazująca na jednej komorze zamkowej rodzina uniwersalnych konstrukcji strzeleckich w układzie klasycznym i bezkolbowym. Modułowość polega w tym przypadku na możliwości dostosowania, przy wykorzystaniu gotowych elementów

- modułów, broni do potrzeb wojska lub pojedynczego żołnierza. Głównym modułem jest komora zamkowa, do której dołączane są pozostałe - moduł komory spustowej (determinujący układ konstrukcyjny - klasyczny lub bezkolbowy), moduły luf różnej długości, moduł kolby, moduł suwadła z zamkiem i inne. Tego rodzaju rozwiązanie pozwala również na szybką modyfikację broni, aby mogła strzelać innymi rodzajami amunicji. Przez wymianę jedynie modułu lufy, modułu komory spustowej i samego zamka można, na przykład, uzyskać odmianę do naboju 7,62 mm x 39 czy 6,8 mm x 43. Choć na obecnym etapie rozwoju polskiej broni zakłada się jej zasilanie tylko amunicją pośrednią kalibru 5,56 mm x 45 NATO, to jednak w przyszłości nie jest wykluczone również pojawienie się wersji do innych nabojów.

Uniwersalność to możliwość zastosowania łatwowymiennych luf różnej długości, dzięki którym broń może pełnić na polu walki rolę subkarabinka (odmiana z najkrótszą lufą), karabinka podstawowego (w założeniach broń standardowa żołnierza) oraz karabinka maszynowego (wersja z najdłuższą, ciężką lufą). Wymiana lufy może być przeprowadzona w warunkach polowych, z wykorzystaniem kluczy imbusowych i zajmuje nie więcej, niż 2-3 minuty. Oznacza to, że nie trzeba, jak w konstrukcjach wcześniejszej generacji, wprowadzać odmiennych modeli z lufami różnej długości, ponosząc jednocześnie ryzyko, że czas i koszty poświęcone na ich opracowanie się nie zwrócą, a dana długość lufy okaże się nieodpowiednia do realiów konfliktu. W przypadku broni uniwersalnej wystarczy wymienić lufę, aby uzyskać konstrukcję dostosowaną do określonych wymagań. Ułatwia to również naprawy - poza lufami wszystkie części karabinków są dokładnie takie same.

Masa pustego karabinka w układzie klasycznym ma nie przekraczać 3,7 kg, zaś bezkolbowym 3,3 kg, masa broni z pełnym 30-nabojowym magazynkiem to, odpowiednio, 4,22 kg i 3,82 kg. Długość całkowita broni kolbowej wynosi około 980 mm, bezkolbowej 720 mm, wysokość - 280 i 320 mm. Szybkostrzelność teoretyczna - 700-750 strz./min., praktyczna - 90-100 strz./min.

W 2007 Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego przyznało środki finansowe na rozpoczęcie trzyletniego (2007-2010) programu rozwojowego *Opracowanie, wykonanie oraz badania konstrukcyjno-technologiczne karabinków standardowych (podstawowych) modułowego system broni strzeleckiej kalibru 5,56 mm dla Sił Zbrojnych RP*. Kierownikiem rozpoczętego w grudniu 2007 projektu numer O R00 010 04 został płk rez. dr inż. Ryszard Woźniak, zaś konstruktorami wiodącymi ppłk dr inż. Mirosław Zahor (ze strony WAT) i inż. Norbert Piechota (ze strony FB Radom; zastąpił on w 2008 pierwotnego konstruktora, mgr. inż. Krzysztofa Koziela).

Efektom prac mają być w pełni przebadane dwa demonstratory technologiczne (w praktyce oznacza to w pełni funkcjonalne, strzelające modele broni) karabinków podstawowych w układzie klasycznym i bezkolbowym. Na tym etapie zakończy się, w grudniu 2010, obecny projekt rozwojowy. Dalszy rozwój konstrukcji zależy od szeregu czynników - z których najważniejsze to zainteresowanie Ministerstwa Obrony Narodowej nową bronią strzelecką, która ma zastąpić w armii karabinki wz. 96 Beryl i subkarabinki wz. 96 Mini Beryl. W zamyśle WAT i FB (jak również wspierającej wysiłki producenta Grupy Bumar), po zakończeniu projektu wojsko powinno wskazać preferowany układ konstrukcyjny do dalszego rozwoju, co umożliwi w ciągu trzech lat opracowanie całej rodziny broni (z różnymi długościami luf), a następnie około 2015 wdrożenie karabinków do produkcji i wprowadzenie do uzbrojenia Wojska Polskiego.

Twórcy MSBS-5,56, od lewej: ppłk dr inż. Mirosław Zahor (konstruktor wiodący ze strony WAT), płk rez. dr inż. Ryszard Woźniak (kierownik projektu rozwojowego karabinka), Andrzej Arciszewski dyrektor techniczny FB Łuczniczka-Radom oraz ppłk dr inż. Przemysław Kupidura (jeden z konstruktorów z WAT)

MSBS-5,56, niezależnie od układu konstrukcyjnego, jest konstrukcją samoczynno-samopowtrzną, działającą na zasadzie odprowadzenia części gazów prochowych przez boczny otwór w lufie, wykorzystującą krótki ruch tłoka gazowego. Broń ma mechanizm uderzeniowy kurkowy, z kurkiem zakrytym, ryglowana jest przez obrót zamka z siedmioma występami ryglowymi. Wyrzucanie łusek, za pomocą wyrzutnika sprężynującego umieszczonego w zamku, odbywa się na wybraną przez użytkownika stronę komory zamkowej (w komorze umieszczono dwa, symetryczne okna wyrzutowe łusek). Mechanizm spustowy pozwala na prowadzenie ognia pojedynczego (położenie P) i ciągłego (C). Broń można, podobnie, jak amerykański karabinek M16, zabezpieczyć (przesunąć skrzydełko przełącznika w położenie Z) jedynie z kurkiem napiętym, czyli po przeładowaniu. MSBS-5,56 zasilany jest z magazynków pudełkowych, wymiennych z magazynkami od M16.

Obecnie trwają procedury związane z uzyskaniem wzoru przemysłowego, jak również trzech patentów na wynalazki (na karabinek modułowy, mechanizm wymiany lufy oraz mechanizm zatrasku magazynka), stąd też szczegółowe informacje dotyczące mechanizmów broni są niedostępne.

Porównanie gabarytów karabinka MSBS-5,56 B-01 z zmodernizowanym przez Fabrykę Broni subkarabinkiem Mini Beryl, demonstrujące zalety układu bezkolbowego - dużą długość lufy przy niewielkiej długości całkowitej broni

Warto również wiedzieć, że biorąc pod uwagę, iż dopiero w 2010 demonstratory będą poddawane wszechstronnym badaniom, to zarówno charakterystyki taktyczno-techniczne broni, jak również budowa ich zespołów i części mogą ulec znacznym zmianom. Prezentowany wygląd niekoniecznie musi być więc docelowy.

Zdjęcia: Grzegorz Franczyk i Remigiusz Wilk